

Sw. Zygmunta

»NIE STAWIAŁ WAM OPORU...«

NR XXXIX/2018 (859)

GAZETKA PARAFII ŚW. ZYGMUNTA W SŁOMCZYNIE

30 WRZEŚNIA AD 2018

Nie możemy być zjednoczeni z **BOGIEM**, jeśli nie wybieramy w sposób dobrowolny **JEGO** miłości.

Nie możemy jednak kochać **BOGA**, jeśli grzeszymy ciężko przeciw **NIEMU**, przeciw naszemu bliźniemu lub przeciw nam samym:

„Kto ... nie miłuje, trwa w śmierci.

Każdy, kto nienawdził swego brata, jest zabójcą, a wlecie, że żaden zabójca nie nosi w sobie życia wiecznego”^{1 J 3, 14 c-15}.

Nasz **PAN** ostrzega nas, że zostaniemy od **NIEGO** oddzieleni, jeśli nie wyjdziemy naprzeciw ważnym potrzebom ubogich i maluczkich, którzy są **JEGO** braćmi^{POR. Mt 25, 31-46}.

Umrzeć w grzechu śmiertelnym, nie żałując za niego i nie przyjmując miłosiernej miłości **BOGA**, oznacza pozostać z wolnego wyboru na zawsze oddzielnym od **NIEGO**.

Ten stan ostatecznego samowykluczenia z Jedności z **BOGIEM** i świętymi określa się słowem „plekło”.

JEZUS często mówi o „**gehennie ognia nieugaszonego**”^{POR. Mt 5, 22, 29; 13, 42, 50; Mk 9, 43-48}, przeznaczonej dla tych, którzy do końca swego życia odrzucają wiarę i nawrócenie; mogą oni zatracić w niej zarazem ciało i duszę^{POR. Mt 10, 28}.

JEZUS zapowiada z surowością, że „**pośle aniołów swych: ci zbiorą z JEGO Królestwa wszystkie zgorszenia i tych, którzy dopuszczają się nieprawości, i wrzucą ich w piec rozpalony**”^{Mt 13, 41-42}.

ON sam wypowie słowa potępienia:

„**Idźcie precz ode MNE, przeklęci, w ogień wieczny!**”^{Mt 25, 41}

[KKK, 1033, 1034]

Dwudziesta szósta NIEDZIELA ZWYKŁA

Bóg Ojciec — CIMA Z CONEGLIANO, Jan Chrzciciel (1459/60, Conegliano – 1517/1518, Conegliano)

ca 1510-7, olejny na płótnie, 40,6×31,7 cm, Courtauld Institute of Art, Londyn. Źródło: commons.wikimedia.org

Z KSIĘGI LICZB

^{Le 11, 25-29}

PAN zstąpił w obłoku i mówił z Mojżeszem.

Wziął z ducha, który był w nim, i przekazał go owym siedemdziesięciu starszym.

A gdy spoczął na nich duch, wpadli w uniesienie prorockie.

Nie powtórzyło się to jednak.

Dwóch mężów pozostało w obozie.

Jeden nazywał się Eldad, a drugi Medad.

Na nich też zstąpił duch, bo należeli do wezwanych, tylko nie przyszli do namiotu.

Wpadli więc w obozie w uniesienie prorockie.

Przybiegli młodzieniec i doniósł Mojżeszowi:

„Eldad i Medad wpadli w obozie w uniesienie prorockie”.

Jozue, syn Nuna, który od młodości swojej był w służbie Mojżesza, zabrał głos i rzekł:

„Mojżeszu, panie mój, zabroń im!”

Ale Mojżesz odparł:

„Czyż zazdrośny jesteś o mnie?

Oby tak cały lud **PANA** prorokował, oby mu dał **PAN SWEGO DUCHA!**”

PSALM RESPONSYJNY ^{Ps 119 (118), 8 i 10, 12-13, 14 (R.: POR. 9A)}

REFREN: **Nakazy PANA są radością serca**

Prawo **PAŃSKIE** jest doskonałe i pokrzepia duszę,

świadczenie **PANA** jest pewne, nierozważnego uczy mądrości.

Bojaźń **PANA** jest szczerą i trwa na wieki,

sądy **PANA** prawdziwe, wszystkie razem słuszne.

Zważa na nie Twój sługa

i nagrodę otrzyma za ich przestrzeganie.

Kto jednak widzi swoje błędy?

Oczyść mnie z błędów przede mną ukrytych.

Także od pychy broń SWOJEGO sługę,

by nie panowała nade mną.

Wtedy będę bez skazy

i wolny od wielkiego występku.

Z LISTU ŚW. JAKUBA APOSTOŁA

^{Jk 5, 1-6}

A teraz wy, bogacze, zapłaćcie wśród narzekań na utrapienia, jakie was

czekają.

Bogactwo wasze zbutwiało,

szaty wasze stały się żerem dla moli,

złoto wasze i srebro zardzewiało,

a rdza ich będzie świadectwem przeciw wam

i toczyć będzie ciała wasze niby ogień.

Zebrałście w dniach ostatecznych skarby.

Oto woła zapłata robotników, żniwiarzy z pól waszych, którą zatrzymaliście, a krzyk żniwiarzy doszedł do uszu **PANA ZASTĘPÓW**.

Żyliście bez troski na ziemi i wśród dóbr i dostatku tuczyliście serca wasze w dniu rezi.

Potępiłście i zabiliście sprawiedliwego.

Nie stawiał wam oporu.

AKLAMACJA ^{POR. J 17, 17bA}

Alleluja, alleluja, alleluja

Słowo **TWOJE, PANIE**, jest prawdą,

uświęć nas w prawdzie.

SŁOWA EWANGELII WG ŚW. MARKA

^{Mk 9, 38-43, 45, 47-48}

Apostoł Jan rzekł do **JEZUSA**:

„Nauczycielu, widzieliśmy kogoś, kto nie chodzi z nami, jak w **TWOJE** imię wyrzucał złe duchy, i zaczęliśmy mu zabraniać, bo nie chodzi z nami”.

Lecz **JEZUS** odrzekł:

„**Prześciancie zabraniać mu, bo nikt, kto uczyni cud w imię MOJE, nie będzie mógł zaraz źle mówić o MNIE.**

Kto bowiem nie jest przeciwko nam, ten jest z nami.

Kto wam poda kubek wody do picia, dlatego że należycie do CHRYSTUSA, zaprawdę, powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

A kto by się stał powodem grzechu dla jednego z tych małych, którzy wierzą, temu lepiej byłoby kamień młyński uwiązać u szyi i wrzucić go w morze.

Jeśli zatem twoja ręka jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją;

lepiej jest dla ciebie ułomnym wejść do życia wiecznego, niż z dwiema rękami pójść do piekła w ogień nieugaszony.

I jeśli twoja noga jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją;

lepiej jest dla ciebie chorym wejść do życia, niż z dwiema nogami być wrzuconym do piekła.

Jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wylup je;

lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do królestwa Bożego, niż z dwójgłosem oczu być wrzuconym do piekła, gdzie robak ich nie gnie i ogień nie gaśnie».

INFORMACJE PARAFIALNE

- ✚ **1-31.x. NABOŻEŃSTWA RÓŻAŃCOWE** codziennie w kościele o 17³⁰.
- ✚ **4.x (czwartek): 1. CZWARTEK MIESIĄCA:**
† W czasie Mszy św. o 18⁰⁰ modlitwy o powołania kapłańskie i zakonne.
- ✚ **5.x (piątek): 1. PIĄTEK MIESIĄCA:**
† Msze św. ku czci **NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA:**
✱ o 15⁴⁵ dla dzieci i **RÓŻANIEC.**
✱ o 18⁰⁰.
† Spowiedź 1. piątkowa ½ godz. przed Mszą św.
† O 20⁰⁰ „**WIECZÓR MODLITWY**” — adoracja **JEZUSA** w **NAJŚWIĘTSZYM SAKRAMENCIE**, w Słowie, w śpiewie, w ciszy...
Prośby / podziękowania, które będą polecane **JEZUSOWI** można wrzucać do specjalnej skrzynki na końcu kościoła.
- ✚ **6.x (piątek): 1. SOBOTA MIESIĄCA:**
† Pragnąc uczcić **NIEPOKALANE SERCE MARYI** nabożeństwem **PIĘCIU PIERWSZYCH SOBÓT MIESIĄCA** — wynagradzającym za grzechy przeciwko **SERCU MARYI** — poczynając od października **zapraszamy!** w kolejne pierwsze soboty miesiąca na Mszę św. i różaniec o 17³⁰.
Szczegółowe informacje na stoliku w kościele.
- ✚ **7.x (niedziela):**
† Po sumie, tradycyjnie, **procesja różańcowa** do 5 ołtarzy.
† Po procesji spotkanie Kół Żywego Różańca;
† Wieczornego **NABOŻEŃSTWA RÓŻAŃCOWEGO** nie ma.
- ✚ **14.x (niedziela):** Po Mszy św. o 18⁰⁰ spotkanie rodziców i dzieci przygotowujących się do 1. Komunii świętej.
- ✚ Chrzty w październiku 4. niedzielę miesiąca – **28.x**, na sumie. Zgłoszenia do **19.x** w kancelarii. Przygotowanie dla rodziców i chrzestnych **21.x**, po sumie, w kościele.
- ✚ **Ofiary na spłatę** zobowiązań związanych z remontem kościoła można nadal składać np. na konto parafialne:
PKO S.A. VII O. w Warszawie **56 1240 1109 1111 0000 0551 5772**
Za wszystkie ofiary – składane na tacę, wpłaty indywidualne i na konto z przeznaczeniem na remont kościoła – Rada Parafialna i nasi duszpasterze składają serdeczne **Bóg zapłać!**

ODESZLI

W ostatnim czasie odeszli z naszego grona:

sp. Szczepan Osuch	20.IX.2018	1.64
sp. Anna Teresa KNYZIAK	17.IX.2018	1.87
sp. Andrzej Antoni KOCON	16.IX.2018	1.64

Wieczne odpoczywanie racz im dać **PANIE!**

INTENCJE MSZALNE I MODLITWNE

	7 ³⁰	† Zofii CACEK
1.x (poniedziałek)	18 ⁰⁰	† Janiny, Stanisława i Heleny PYRKÓW, Władysławy i Elżbiety BĘLDYCKICH, Leona i Sławomira BĘLDYCKICH
	7 ³⁰	o nawrócenie grzeszników
2.x (wtorek)	18 ⁰⁰	† Jana KALINSKIEGO, w 1. rocznicę śmierci, zmarłych z rodzin CACKÓW i KALINSKICH
	7 ³⁰	† Karola BIEDULA, w 1. rocznicę śmierci
3.x (środa)	18 ⁰⁰	† Wandy i Zygmunta KUCICKICH, zmarłych z rodzin KUCICKICH i KULESZÓW
	7 ³⁰	w pewnej intencji
4.x (czwartek)	18 ⁰⁰	† Krzysztofa LEWKA, w 3. rocznicę śmierci
	7 ³⁰	w pewnej intencji
5.x (piątek)	15 ⁴⁵	dziękczynna, z prośbą o błogosławieństwo Boże , dla całej rodziny GOŚLAWSKICH
	18 ⁰⁰	† Romany i Józefa Jana OPALIŃSKICH
6.x (sobota)	7 ³⁰	† Leokadii SOBÓCZAK, w 3. rocznicę śmierci
	18 ⁰⁰	o nawrócenie grzeszników
	8 ⁴⁵	† Jana i Dariusza OLESIŃSKICH, Krystyny i Józefa ŚLIWKÓW
		† Romana i Emilii DOMINIKÓW, Michała i Wojciecha DOMINIKÓW, Anny i Grzegorza KOMOSÓW
7.x (niedziela)	10 ³⁰	
	12 ⁰⁰	w pewnej intencji
	18 ⁰⁰	† Stefana KLUCZYŃSKIEGO, w 7. rocznicę śmierci, zmarłych z rodzin KLUCZYŃSKICH i OLSZEWSKICH

BISKUPI WARSZAWSKY: ZYGMUNT SZCZĘSNY FELIŃSKI, cz.V

Wstępując w 1851 do seminarium duchownego w Żytomierzu, ok. 300 km na wschód od Łucka, **ZYGMUNT** zdawał sobie sprawę z rosyjskich prób wyrugowania katolicyzmu z carskiego imperium. Pisał później: „*Nic tak skutecznie nie przeszkadzało zaborcom od pokolenia i przetrwania we własny organizm swej ofiary, jak religia katolicka. Nawet narodowość polska nie stanowiła tak twardej między żywymi i zwyciężonymi przegrody, jak religia; przekształcenie bowiem szkół na rosyjskie i wyciśnięcie stamtąd nie tylko polskiego języka, ale i wszelakich narodowych tradycji pozwalało spodziewać się, że w drugiej, trzeciej generacji młodzież, na polskiej ziemi, przyswoi sobie panującą narodowość. Ale jak zruszyć katolicyzm?*”

Tymczasem **ZYGMUNT** po 2 miesiącach został przeniesiony na drugi kurs, a pod koniec 1852 do Rzymsko-Katolickiej Akademii w Sankt Petersburgu. Była to wówczas jedyna – poza warszawską – wyższa uczelnia, w której kapłani katolicy mogli nabywać wiedzy teologicznej wykraczającej poza ramy nauczania w seminarium diecezjalnym. Nawiązywała do tradycji Wydziału teologicznego Uniwersytetu Wileńskiego, który po zamknięciu przez Rosjan w 1832 (po upadku powstania listopadowego) przekształcony został w Rzymsko-Katolicką Akademię Duchowną w Wilnie – w 1842 przeniesioną do Petersburga.

ZYGMUNT miał świadomość roli spełnianej przez Akademię w rosyjskich planach. Pisał: „*Przesadziwszy na grunt schizmatyczny duchowną szkołę katolicką, mającą dostarczać całemu krajowi nie tylko duchownych dygnitarzy, lecz i nauczycieli wszystkich seminariów – seminaria duchowne wyjęto spod władzy biskupów, i poddano [...] pod wyłączną zależność od rektora Akademii, który osobistą swą powagą miał prawo mianować i usuwać profesorów i układać program nauk we wszystkich seminariach, nie zasięgając nawet w tej mierze zdania miejscowego zarządu diecezjalnego – [...] zwłaszcza zaś postawiwszy na czele tego zakładu człowieka gotowego przyjmować chętnie wszystkie natchnienia rosyjskiego, Departamentu Wyznań, rząd nie wątpił, że niebawem oplączę cały Kościół katolicki w Rosji tak mocną siecią, że mu się żadną miarą ofiara wyrwać nie może*”. I dodawał: „*w kilka lat po listopadowym powstaniu, cynizmem rządu [...] doszedł do tego stopnia, że pan dyrektor Departamentu Wyznań, nie wahał się wyznaczyć w dość liczny zgromadzeniu, iż na to, aby pod jego zarządem otrzymał katolicką mitrę, trzeba być albo głupim, albo podłym, tj. że takich tylko kandydatów rząd na biskupów przedstawia*”...

Tymczasem „grupa kapłanów, szczerze przywiązanych do Stolicy Apostolskiej i z zupełnym ku niej odnoszącym się zaufaniem, była niezmiernie szczupła, składająca się prawie wyłącznie z duchownych, pochodzących ze znakomitych rodzin, którym wyjątkowe położenie towarzyskie i majątkowe dawało możliwość wyjechania za granicę na czas dłuższy, jeszcze w świeckiej sukni, i ukończenia w Rzymie nauk duchownych”...

Ówczesnym rektorem petersburskiej Akademii był metropolita mohylewski, abp Ignacy Hołowiński (1807, Owucz – 1855, Sankt Petersburg) – pierwszy tłumacz dzieł Szekspira z angielskiego na polski. **ZYGMUNT** tak go scharakteryzował:

„*Młodzież akademicka [...] instynktem dusz czystych i prawych przeczuwała w nim natychmiast prawdziwego sługę Bożego, którego głównym bodźcem była miłość Kościoła, machiawelstwo zaś wstępną tylko, ale niezbędną w danych okolicznościach maską, bez której nic pożytecznego sprawnić by nie zdołał. Słyszając go [...] mówiącego ze łzami o miłości Kościoła, o przywiązaniu do Stolicy Apostolskiej, patrząc na trud niezmordowany, z jakim wydobywał z przeszłości i stawiał przed oczy młodych lewitów najpiękniejsze wzory świętych i nieustraszonych kapłanów, zwłaszcza naszych rodaków, niepodobna było zwątpić choćby na chwilę, że i w jego własnym sercu tenże gorzał ogień, gdyż najprzebieglejsza nawet obłuda akcentu miłości naśladować nie potrafi*”...

I tenże rektor, wraz z młodym ks. Konstantym Ireneuszem Łubieńskim (1825, Warszawa – 1869, Nieżył Nowogród), nosił się z zamiarem założenia zgromadzenia księży świeckich, „*związanych zakonnymi ślubami, którzy by żyjąc pod odpowiednią regułą, rozszerzali się coraz dalej po całym kraju, zakładając coraz to nowe domy i opasując powoli nie tylko polskie, ale i rosyjskie prowincje siecią misjonarzy, którzy by nie przestając zajmować się pieczą dusz, zastąpili też zakony pod względem życia wewnętrznego*”. I w **ZYGMUNCIE** dostrzegł kandydata – postanowił więc o rok szybciej udzielić mu święceń kapłańskich. Dokonał tego 8.x.1855, na ostatniej odprowadzanej przez siebie Mszy św. Tego samego dnia bowiem „*zleگی do łóżka, aby już zeń nie powstał więcej*”. Zmarł 19.x.1855...

Na krótko przed święceniami **ZYGMUNT** pisał do matki, która z zesłania na Syberię wróciła w 1844: „*Nie proszę przeto PANA BOGA, aby to lub owo zrzucił, ale żeby wszystko to, co zrzucić raczy, miało dla mnie taki urok i powab dlatego tylko, że to jest Wola JEHO, żebym pokusy nawet nie miał, co innego pragnąć*”...

Ł. ZYGMUNT SZCZĘSNY FELIŃSKI — portret, Seminarium Duchowne, Warszawa; źródło: zaszyty własny

MSZE ŚW.	niedziela i uroczystości obowiązuje: 08.45, 10.30, 12.00 (suma): 18.00
	święta pracujące: 08.45, 18.00
	dni powszednie: Patrz – intencje parafialne
KANCELARIA PARAFIALNA	tel. fax. (22) 754 47 32; e-mail: swzygmunt.slomczyn@op.pl
	poniedziałek – piątek 08.00–09.30, 17.00–19.00
	soboty, niedziele i święta: Nieczynna
WWW	www.swzygmunt.knc.pl
KSIĘŻA	Proboszcz Jacek Dzikowski, Wikariusz Michał Bogdan
INNE	Żywy Różaniec – +48 512 665 747; Różaniec Rodziców – +48 608 369 120